

3

Hoog bezoek in
Park de Kuil

7

De Buurtbus, vervoer
met een plus

4

Het Geheugen
van West:
Schone knieën

► NOORTJE DE GIER

Groenroute Geuzenveld

Op zaterdag 10 juni vond de eerste Groenroute Geuzenveld plaats. Een dag waarop bewoners van Geuzenveld hun tuin konden openstellen om buurtgenoten een kijkje te laten nemen en ze te enthousiasmeren voor tuinieren.

Vanaf 13.00 uur konden belangstellenden de routekaart ophalen bij de Pleinkamer op het Lambertus Zijlplein en terwijl ze koffie dronken, kijken welke tuinen ze wilden bezoeken. Niet alleen privé-tuinen stonden op de kaart, maar ook bijzonder openbare groenplekken zoals de lavendel- en rozen-tuin achter de Colijnstraat en de Bomen van Verdienste in het Sloterpark. Fruittuinen van West, Mijn Stadstuin, de Natuurtalent Tuin, de Stadsgroenteboer en volkstuintuinpark Tigeno waren deze dag ook open voor publiek.

Tijdens de route was onder andere de bijzondere binnentuin van Stichting De Brug aan de Aalbersestraat te bewonderen. De tuin heeft een groot podium waar regelmatig optredens worden georganiseerd, een bloemenborder met kunst en een heerlijk zitje. Een pareltje in Geuzenveld! Bij Volkstuinpark Tigeno stelden meer dan 10 bewoners hun tuin open en ook de schooltuinen trokken heel wat bekijks.

Er waren deze dag ook diverse workshops

Foto: Olga Ganzha

georganiseerd; veel enthousiasme was er voor de het maken van een planthanger van macramé en een kunstwerk van keramiek. Een bewoonster gaf uitleg over hoe je zelf compost kan maken, zelfs op je balkon.

De dag is afgesloten met de onthulling van de 'stekjeskast' die speciaal voor deze dag is

gemaakt door kunstenaar Müge Yilmaz. Hij staat in de Pleinkamer en kan door iedereen worden gebruikt voor het ruilen van zaden, stekjes en geeft informatie over tuinieren.

We kijken terug op een zeer geslaagde, goed bezochte eerste Groenroute Geuzenveld en kijken uit naar editie 2024.

Op pad met de kat

Met de titel wordt het al duidelijk: Christiane en Cindy zijn afwezig, dus geen Rondje met het hondje dit keer. Alhoewel... dat is niet helemaal waar. Al vele jaren maak ook ik namelijk een rondje met m'n hondje. Vaste volgers van mijn 'Gefladder' weten dat maar al te goed. Oké oké, het gaat in mijn geval weliswaar om een 'denkbeeldige' hond, maar het resultaat is hetzelfde: je ziet wat zich in je omgeving afspeelt, geniet van buurtnaam én hebt meteen aan lichaamsbeweging gedaan. Check!

Die denkbeeldige hond fungeert als stok achter de deur om dus vooral de deur uit te gaan. Tijdens die ommetjes kom je dan vaak dezelfde mensen tegen, lekker vertrouwd. Mensen die met (meer of minder) plezier een échte hond uitlaten. Soms maak je een praatje met elkaar en soms blijft het bij een "Goedemorgen!". Soms echter, zie je opeens die ene meneer met dat grappige hondje niet meer. En realiseer je je, dat je hem al heel lang niet meer hebt gezien. Bij een latere, spontane ontmoeting in de supermarkt, hoor je dan waarom niet: de hond is overleden. Zodoende wandelt meneer niet meer. Zonde, denk ik dan.

Met een denkbeeldige hond kan dat niet gebeuren. Zodoende blijf ik trouw jaar na jaar mijn rondjes lopen. Maar de laatste jaren gaat vaak ook mijn kat Disney mee. Zij heeft een tuigje om en is inmiddels een echte avonturenpoes. Zit ze niet in de fietsmand (want fietsen vindt ze heerlijk), dan wel op m'n schouder. Tussendoor, meestal in het Ruige Riet of de Heemtuin, struint ze tussen bladeren en over takken en boomstammen. Ikzelf hobbel dan graag en met een glimlach achter haar aan. Varen doet ze inmiddels ook. Samen zijn we geregeld gids tijdens de vaarexcursies door het Sloterpark.

Culinair hoogstandje

De laatste tijd zijn er nieuwe gasten, die we steeds opnieuw tegenkomen. Meestal in delen: een mooi rood pootje hier, een kop daar, wéér een pootje en ja, daar nóg een poot! Over wie het gaat?

Over de Amerikaanse rivierkreeft! Deze verschrikkelijke plaaggeest, die alles kaalvreet, rukt op in Nederland. Ook Geuzenveld/Slotermeer is niet meer veilig. De kreeft zelf overigens ook niet. Tijdens een vaartocht zagen we een fuut een kreeftje kraken en ook de meeuwen duiken geregeld zo'n smakelijke culinaire hap op. En de restjes? Die laten ze dus vallen. Op het pad. Voor de poten van de kat.

MARJORI HONG

Braintraining op de dansvloer

Woon jij in Geuzenveld/Slotermeer, ben je 55+ en houd je van muziek & bewegen? Probeer eens uit wat dansen met je doet. Blijf mentaal en fysiek fit en kom naar 'Braintraining op de dansvloer'.

We gaan iedere dinsdagochtend aan de slag met oefeningen die functioneel bewegen combineren met het vergroten van het denk-

vermogen. Een mix van kijken, luisteren, voelen, ritme volgen en motoriek. Met muziek uit allerlei verschillende genres, tijden en windstreken! Deze beweeggroep is speciaal voor ouderen, mantelzorgers en mensen die steeds een beetje vergeetachtiger worden. Samen op een leuke en gezellige manier gaan bewegen.

Tijdens deze lessen combineren we kracht, balans en coördinatie. En dat alles op muziek! Een leukere manier bestaat er bijna niet om sociaal, fysiek en mentaal fit te worden. Meld je nu aan via de mail of kom gezellig langs. Deelname is gratis!

Wanneer

Iedere dinsdag van 11:00 tot 12:00 uur. We beginnen om 10:30 uur met een kopje koffie of thee.

Locatie

Buurthuis Het Pluspunt, Albardakade 5-7, 1067 DD Amsterdam

Aanmelden of vragen

Evelien Timmermans
e-mail: etimmermans@teamsportservice.nl
telefoonnummer: 06 - 55 44 09 70

Kijk ook eens op onze website voor nog meer activiteiten in de buurt:
www.teamsportservice.nl/amsterdam

Deze activiteit is een samenwerking van Team Sportservice Amsterdam, Gemeente Amsterdam, Switch2Move en Eigenwijks.

FRANS VAN DER FEEN

Geloven in Nieuw-West (9) Baptistenkerk 'De Verbinding'

In het gebouw waar vroeger een hervormde kerk was, de Hoeksteen en later de protestantse kerk, de Ontmoeting, aan de Louis Couperusstraat 133, is nu een Baptistenkerk gevestigd. Zondag 16 juli heb ik de kerk bezocht. Op een bankje voor de kerk zat een drietal leden van de kerk; hun taak was deze zondag: 'brandwacht'. Eén van hen bracht me door het gebouw, langs de samenkomst van een kring tieners, naar de achteringang van de kerkzaal, een theaterachtige setting met een flink aantal bezoekers.

Exterieur van de kerk. Foto: Frans van der Feen

Ik herkende nauwelijks nog iets van de oude inrichting. Waar vroeger het orgel was met ernaast een groot raam, is nu een podium. In het lage gedeelte achterin zijn nog wel aan beide zijden de gekleurde ramen en staan nog twee oude kerkbanken tegen de muur.

Baptisten vormen één van de protestantse stromingen. Zij geloven dat alléén Gods Woord voldoende is voor geloof en praktisch leven; ze hechten weinig waarde aan geloofsbelijdenissen, catechismus en leerstellige standaarden. Zij kennen geen kinderdoop, maar een geloofsdoop (door onderdompeling), meestal op volwassen leeftijd.

Na een hartelijk welkom worden, begeleid door een band, een aantal lange opwekkingsachtige liederen gezongen.

Ds. Michael Linger, vandaag gastvoorganger, houdt een indrukwekkende preek. Thema: 'De perfecte keuze door een imperfect mens'. Regelmatig worden teksten uit de Bijbel geciteerd en geprojecteerd. De voorganger legt uit dat er beschreven wordt dat de mensen geschapen zijn naar het beeld van God; dat wil zeggen dat we hem dienen te volgen door in vrede, barmhartigheid en liefde met elkaar te leven. Rutger Bregman kan dan wel schrijven dat de meeste mensen deugen, in de praktijk blijkt dat de mens er telkens weer een zootje van maakt op deze wereld en zijn Schepper ongehoorzaam is.

In de Bijbelse geschiedenis dwaalden de mensen steeds weer af van de goede weg. Het bijzondere nu is dat God toch steeds weer naar zijn mensen, u en ik, verlangt en het van zijn kant steeds weer goed wil maken.

We moeten betalen voor de zonde met onze dood óf we laten ons door de kruisdood van de Here Jezus met God verzoenen. Een machtig aanbod voor ons allen!

In de dienst van 6 augustus vergeleek voorganger Tom van Hoogstraten de visioenen van Daniël uit het oude testa-

Muzikale begeleiding van de samenkomst. Foto: De Verbinding

ment van de bijbel met dat van Johannes, verbannen naar Patmos. Beiden zagen daar in een oude Wijze, gekleed in een mantel wit als sneeuw en hoofdhaar wit als wol, afbeeldingen van God zelf. Ook nu klonk de dringende aanbeveling om je toekomst bij de Here Jezus te zoeken.

Ook nu, ondanks de vakantietijd, weer een zaal vol belangstellenden.

Naast de zondagse diensten organiseert De Verbinding diverse cursussen; er zijn verscheidene gesprekskringen en ook voor de jeugd zijn er allerlei activiteiten; kortom, Nieuw-West heeft een actieve religieuze organisatie in de wijk.

Na de dienst maak ik nog een praatje met de brandwacht. Als de bezoekers uit de kerkzaal zijn gekomen drinken ze gezellig samen koffie en praten elkaar bij.

Elke zondag is er om 10.30 u een samenkomst, waar iedereen van harte welkom is. Het is ook mogelijk om de dienst live mee te beleven via de website www.bgdeverbinding.nl

HANS STAPHORSIUS

De (Water)Geuzen

In deze aflevering over de eerste vrijheidsstrijders (voor geloof) van ons land, een man en een vrouw. Want ook de vrouwen speelden een belangrijke en vaak actieve rol in de strijd tegen de onderdrukker en bezetter van de Lage Landen aan de Zee, zoals we toen nog heetten. Nederland bestaat officieel pas sinds 1813, nadat Napoleon bij Waterloo definitief was verslagen.

Kenau Simonsdochter Hasselaer was een scheepsbouwster en houthandelaar, geboren in 1526 in Haarlem. Tijdens de belegering van Haarlem door de Spanjaarden, hielp zij door de restauraties van de kapotgeschoten stadswallen en vanaf die verhogingen joeg zij de aanvallende Spanjaarden weg met brandend stro en kokend pek. De aanduiding Kenau voor een sterke vrouw hebben we aan haar te danken.

Wigbold Ripperda was een zoon uit het oudadellijke geslacht van Rijksbaron Ripperda uit het Groningse Winsum. Hij vocht aan de zijde van Willem van Oranje en werd door hem benoemd tot commandant over de troepen die tijdens het beleg van Haarlem de stad verdedigden tegen de Spanjaarden. Hij was dus ook de leidinggevende van Kenau tijdens dit beleg. Kenau heeft het er levend van afgebracht, in tegenstelling tot Wigbold, die met wel 100 van zijn strijders is onthoofd op de Grote Markt van Haarlem, nadat de Spanjaarden uiteindelijk de stad hadden ingenomen, ondanks hun belofte de levens van de Haarlemmers te sparen.

Onder: Kenau Simonsdochter Hasselaer
Boven: Wigbold Ripperda. Foto's: Wikipedia

Spreuk van het kwartaal

'Als iedereen ergens anders vandaan komt, is niemand een vreemde'

Rien Vroegindeweyj (2015)

Jaarconcert ESAN 15 oktober 2023

Altijd al willen zingen, maar u durfde nooit of had geen tijd? Kom zondag 15 oktober luisteren naar het jaarconcert van de Energieke Senioren Amsterdam Nieuw-West (ESAN). Laat u ervan overtuigen, dat het nooit te laat is om te leren zingen. Zingen is een bron van plezier: voor jezelf en samen met anderen.

Op 15 oktober zingen koor en solisten een licht klassiek repertoire van Beethoven, Mozart, Schubert, Offenbach, Verdi en nog veel meer. Het koor staat onder leiding van dirigent Gijs Raeven met pianobegeleiding van Kelly Raeven-Vessies.

Plaats De Schakel,
Paul Scholtenstraat 36 A, Slotermeer.
Tijdstip 13.30 uur zaal open;
aanvang concert 14.00 uur.
Kosten € 5,00.

Voor meer informatie en het bestellen van toegangskarten kunt u bellen met Dicky Raams: 020 - 671 87 35.

▶ MARJORI HONG

Hoog bezoek in Park de Kuil

Het is alweer negen jaar geleden dat ik in het Sloterpark Manke Nelis en zijn gezin ontmoette: een manke ooievaar met zijn vrouw en drie kinderen. Ze waren druk aan het wromen plukken op het drassige veld. Enthousiast schreef ik over deze ontmoeting op mijn website, waarna het balletje ging rollen; er kwamen e-mails binnen van mensen die de ooievaar herkenden.

Streets of Amsterdam

Deze manke bleek de ooievaar van het Vondelpark te zijn. Daar was en is nog steeds zijn nest. Lekker eten, deed hij voornamelijk hier bij ons in Nieuw-West. En dan niet eens zozeer in het Sloterpark, maar meer nog... op de Cort van der Lindenkaade, de straat die langs Park de Kuil loopt aan de rand van de Osdorperpolders. Hier woonde Willem en Willem gaf de ooievaars dagelijks een portie

eendagskuikens. Sindsdien was ik geregeld te vinden bij deze snackbar van Ome Willem en waren in de jaren die volgden op het hoogtepunt 22! ooievaars tegelijk op het veld te tellen. Al dit enthousiasme leidde tot het plaatsen van ooievaarspalen naast het terrein van Kinderboerderij 'De Strohhalm'. En hoewel de 'snackbar' op de hoek inmiddels is verdwenen, zijn de palen gebleven. Mét bewoners. Zo werd ook dit jaar een van de vier nesten bewoond en zijn er maar liefst vier jongen ter wereld gekomen.

Om het wel en wee van de vogels te kunnen volgen, worden de ooievaarsjongen de laatste jaren steeds vaker geringd. Zij krijgen dan een uniek nummer om hun pootje. Omdat de vogels tijdens dat ringproces dan toch al van het nest zijn, krijgen ze meteen ook maar een gehele gezondheidscheck: gewicht, lengte

van snavel en poten, zelfs een soort 'gebitsreining' (snavel) is aan de orde.

De grote dag

Maandag 19 juni was het zo ver. Met dit jaar een recordaantal ooievaarsjongen in de hoofdstad, zouden deze nieuwbakken Amsterdammertjes verdeeld over twee dagen hun ring krijgen. Het ringen begon die ochtend bij Natuurpark Vrije Geer, gevolgd door de oude Lutkemeerschool waar zich op het dak maar liefst vier kraamkamers op een rij bevonden.

Het blijft een bijzonder gezicht: de jonge ooievaars krijgen hoog bezoek (met hoogwerker of ladder) en worden dan met zorg naar beneden gebracht. Ze worden daar naast elkaar op een handdoek gelegd, waar ringer 'Lord of the Rings' Engbert van Oort zich over de kleintjes ontfermt.

Ecologisch medewerkers van de gemeente, Marina den Ouden en Ruud Lutterlof, die dit ringen mogelijk gemaakt hadden, trokken vervolgens met de rest van de groep verder naar Park de Kuil. Ikzelf kon daar helaas niet meer bij zijn, maar... GaSet's Hans Staphorsius was geheel toevallig wél aanwezig!

Hans Staphorsius: *"Met het vaste wandelclubje van De Brug, kwamen we langs Park de Kuil, waar we al van een afstandje een heel lange uitschuijladder tegen een van de nesten zagen staan. We vroegen ons af wat er aan de hand was. Waarom de jonge ooievaars van het nest gehaald werden. Hun ouders bleven boven het gebied rondcirkelen om alles in de gaten te houden. Gelukkig werden we snel gerustgesteld toen ons het hele ringproces uitgelegd werd. Op onze vraag hoe het kwam dat de jonge vogels zo rustig bleven liggen, kregen we te horen dat dit hoort bij hun overlevingsmechanisme. Door zich dood te houden worden zij niet aangevallen door roofvogels en zij doen hetzelfde bij mensen die bij het nest komen. De jongen werden vervolgens voorzichtig terug op het nest gelegd, waar de ooievaarouders zich weer over hun kroost konden ontfermen. Al met al was het een spannende en welkome afwisseling in ons wekelijkse wandelrondje."*

De vier jongen van Park de Kuil hebben de volgende nummers gekregen: **7E617**, **7E618**, **7E619** en **7E620**. Mocht je dus eens een ooievaar op de gevoelige plaat vastleggen met een van deze nummers, dan weet je dat de vogel 'een van ons' is!

Als echte Amsterdammers kijken de ooievaars niet uit met oversteken. Foto: Marjori Hong, Gefladder.nl
Hoog bezoek bij de ooievaars. Foto: Hans Staphorsius. Ooievaars ringen in Park de Kuil (een vierde ooievaar ligt verscholen achter de ringer). Foto: Hans Staphorsius

▶ MARJORI HONG

Toevallige ontmoeting

Grenzend aan Park de Kuil heb je de fietspaden langs de Osdorperpolders. Fijn, om dit allemaal in onze omgeving te hebben. En wat kan het dan soms wonderlijk lopen op een zonnige zaterdag.

Met de kleinkinderen fiets ik over het fietspad dat vanaf het park langs de volkstuintjes van de Tuinen van West loopt. Geen autoverkeer, dus een fijne manier om die kleintjes het plezier van een fietstocht bij te brengen. Genietend van het fonkelende water, omgeven door glanzend groen, volgt opeens pats, boem, stilstand. Bijna een duikeling! Mijn kleindochter was op de fiets voor me tegen een voor haar plotseling onneembaar 'iets' aangereden en stond vastgenageld op de grond. Nog verwaasd, werd ik aangesproken door een dame die met haar man op datzelfde punt stond: "Nou mevrouw, dát is toevallig! Ik ben net foto's aan het maken van deze slecht afgewerkte 'drempels' (dorpels) tussen de veeroosters en het fietspad. Wij

hebben hierdoor al kapotte spatborden, vinden ze gevaarlijk en gaan dit bij de gemeente melden."

En zo komt een toevallige ontmoeting tot leven. Geen leuke aanleiding, wel een leuk gesprek. De dame die voor me stond, blijkt met een collega een boek geschreven te hebben met ontwerprichtlijnen voor een fijne openbare ruimte voor mensen in de stad: Prettige Plekken (Prettigeplekken.nl). Zij vertelde: "Als je met de visie van Prettige Plekken naar de Tuinen van West kijkt, dan zie je ook meteen wat er nog beter kan, want een prettige plek voldoet aan de vier V's: Variatie (om naar te kijken), Verblijf (fijn zitten met een aantrekkelijk uitzicht), Verplaatsing (comfortabel 'van A naar B') en Veiligheid (mensen in de omgeving)." De lastig te nemen drempels vallen volgens hun visie dus onder de 'V' van Verplaatsing. "Trouwens, is het u ook opgevallen, dat de

Prachtig uitzicht over 'Het platteland van Amsterdam' (Ma Braunpad). Foto: Marjori Hong

bankjes langs het water aan het Ma Braunpad zijn weggehaald?" sprak de dame verder. "Die zijn toch essentieel om tijdens een wandeling of fietstocht te kunnen uitrusten en van de prachtige natuur te kunnen genieten; de 'V' van Verblijf. Misschien kan de gemeente die snel weer terugplaatsen!"

Ramp-toerisme!

NU bijna alle scholen weer begonnen zijn, wil ik graag even met u terugblikken op de afgelopen vakantieperiode. Want ik gun mezelf en iedereen zijn of haar vakantie, maar ik constateer dat steeds meer vakantiegangers in de problemen komen op hun bestemming in en rond de Middellandse Zee of aan de overkant van de Oceaan.

Waar ter wereld de reis ook naar toe gaat, steeds vaker eindigt een vakantie in een regelrechte ramp. Extreme hitte, boven de 40 graden Celsius, of juist kou in gebieden waar de temperatuur nooit onder nul komt. Bosbranden, vloedgolven en modderlawines, hagelstenen zo groot als tennisballen, stormen en overstromingen, kortom van de zorgvuldig geplande zonvakantie komt in veel gevallen niets terecht. Hele Griekse eilanden en het Portugese vasteland staan wekenlang in brand; hele campings of vakantiehotels stromen vol of schuiven door het extreme weer van hun plek. De vakantiegangers moeten daardoor vaak alles achter laten en geëvacueerd worden naar een veilige plek, ver genoeg van de plek des onheils. Als hun auto's niet total loss zijn door omgevallen bomen, sneeuw en hagel of achter gelaten omdat de wegen zijn weggespoeld of versperd; het vakantiegevoel is in één klap over.

Ook in Noorwegen en Zweden, waar het leven meestal rustig voortkabbelt, is het noodweer geweest. Nota bene door een storm die mijn naam draagt; ik weet dat het toeval is, maar toch. En in ons eigen Nederland hebben we in juli de hevigste zomerstorm (Poly) ooit achter de rug, voorafgegaan door warmterecords en daarna twee weken met aanhoudende regen.

Kortom op vakantie gaan wordt tegenwoordig al snel ramptoerisme, niet omdat we gaan kijken op de plek waar de ramp zich heeft voltrokken. Maar omdat we er steeds vaker zelf middenin zitten. Inmiddels weten we wel dat deze extremen alles te maken hebben met de opwarming van de aarde. Maar we blijven vinden dat we 'recht hebben' op verre (vlieg)vakanties, ook als dat betekent dat we steeds vaker onderdeel worden van, of het Ramptoerisme zelf mede veroorzaken 😞

HANS STAPHORSIUS

► FRANS VAN DER FEEN

Geheimen in de Tuinen van West [13]

Tuingroep Osdorp

Op vrijdag 30 juni ben ik volkstuintuinpark Osdorp gaan ontdekken, dat al sinds 1968 in de – toen nog – Osdorper Binnenpolder werd opgericht. Het ophaalbruggetje dat werd aangelegd in het kader van de wandelroute over de vier volkstuintuinen, was zowaar open. Om insluipers te weren houdt het bestuur de brug nogal eens dicht. Zaterdag 1 juli had men inderdaad de brug opgehaald.

Bruggetje in de wandelroute. Foto: Frans van der Feen

Ondanks het mooie weer heerste er rust en stilte en kwam ik eerst niemand tegen. Ik was op zoek naar contact om één van de bewoners aan het woord te kunnen laten over zijn of haar lievelingsplekje. Een meneer die ik over de heg sprak bleek nogal gesteld op zijn privacy, al vond hij mijn opzet wel leuk.

Een andere man was druk aan het snoeien. Dat deed hij voor zijn moeder. Zij was wél bereid tot een praatje. Mevrouw Bosscha (86) heeft hier al een kleine dertig jaar een tuin. Met haar man (die 6 jaar geleden stierf, 91 jaar oud) was ze veel op reis geweest met de caravan, maar dat was mevrouw op den duur zat. Elke keer weer alles wassen en opruimen...

Ze kochten hier een tuin voor 14000 gulden. Eigenhandig verbouwde meneer het huisje tot een schitterend verblijf. Omdat ze dichtbij wonen, in de J. Calsstraat, overnachtten ze er niet, maar gingen wel meerdere keren per week aan het werk in de grote tuin.

Tot voor kort ging mevrouw Bosscha er met de e-bike heen, tegenwoordig met de taxi van RMC. Als ze dan op het bankje bij het hek daarop wacht, wordt ze door de passerende medetuinders gegroet, maar zelf kent ze al die nieuwe mensen niet meer. Vroeger was ze actief in de kantine en in de kunstcommissie en was er een goede onderlinge band.

Mevrouw Bosscha zou wel een driewielers willen hebben. Van de gemeente krijgt ze die niet, omdat ze wel eens een paar keer niet goed is geworden. Nu overweegt ze er zelf één te kopen, om zelfstandig te blijven. Ze is voorlopig nog niet van plan om de tuin op te geven.

Morgen en overmorgen komt ze niet. Dan is er weer één van die festivals op de polderheuvel hiernaast met vreselijke herrie. Verscheidene tuinders slaan dan op de vlucht.

Het is vreemd dat velen het grote geluidsvolume van festival- en feestmuziek zo gewoon vinden, terwijl het zo veel anderen hindert. Gelukkig heerst er op de meeste andere dagen een weldadige stilte op het park.

Vorig jaar heeft mevrouw voor het laatst snijbonen gekweekt,

Mevrouw Bosscha in haar volkstuintuin. Foto: Frans van der Feen

want die werden grotendeels door de slakken opgegeten. Het meeste werk in de tuin doet haar zoon nu, gebruikmakend van elektrisch gereedschap.

Het tuinpark heeft 136 tuinen, gelegen aan weerszijden van de Nico Broekhuizenweg. Bij de hoofdingang waar ook de kantine staat ('s zaterdagsmiddags geopend) is een vijvertuin, een bostuin en een jeu de boules baan. Elders op het terrein zijn een speeltuintje, een bloemen- en kruidentuin en een boomgaard, met zitje. Tuinders (tot 75 jaar) zijn verplicht jaarlijks 18 uur deel te nemen aan het 'Gemeenschappelijk Onderhoud op Zaterdag', verdeeld in blokjes van 3 uur. Dat levert ook saamhorigheid op.

Het Geheugen van West

Schone knieën

► VERTELLER: JOKE KOP
► AUTEUR: JOKE HILVERDA

Het probleem was dat je bij de burens alleen met schone knieën het huis in mocht. Dat was lastig als je net uit de zandbak kwam.

Woningbouwvereniging Patrimonium was eigenaar van de meeste huizen in de Jan de Louterstraat, hierdoor was het een echt verzuilde straat, met veel gereformeerden. Op zondag ging dus iedereen naar de Sionskerk en de kinderen naar de zondagschool in de Immanuëlschool. En de kinderen speelden met elkaar in de grote zandbak in de straat.

Op woensdagmiddag waren er kinderprogramma's op de televisie. Joke Kop keek graag naar 'Pipo de Clown', 'Tante Hannie' en 'Wie wil er mijn marmotje zien'. Er waren maar twee t.v.'s in de straat. De ene bij de naaste burens van Joke en de andere bij de familie Kwak. De familie Kwak was een grote, niet gereformeerde familie verderop in de straat. Joke speelde liever niet met de kinderen Kwak, die waren wat ruig en Joke was bang voor ze.

Als Pipo begon renden de buitenspelende kinderen naar een van de twee huizen met een t.v. Het probleem was dat je bij de burens van Joke alleen met schone knieën het huis in mocht. Dat was lastig als je net uit de zandbak kwam. Bij de familie Kwak mocht je wel met vieze knieën naar binnen. Maar Joke ging toch liever naar de burens, ze was immers bang voor de Kwak's. Dus probeerde ze wanhopig om haar knieën schoon te houden in de zandbak. Vaak zaten er wel vijftien kinderen in de huiskamer. Je kreeg niets te eten of te drinken en als je te veel herrie maakte werd je eruit gezet. Toen Joke eens bang was voor Snuffje en Snuitje – de boeven in Pipo – en in huilen uitbarstte, werd ze door de buurvrouw zonder pardon direct naar huis gestuurd. En dat na al die moeite om haar knieën schoon te houden.

Foto: Beeldbank Stadsarchief Amsterdam

AANDACHT

Op een dag zei een man uit het volk tot zenmeester Ikkyu: "Meester, wilt u een paar spreuken van de hoogste waarheid voor mij opschrijven?"

Ikkyu nam meteen zijn penseel op en schreef het woord AANDACHT.

"Is dat alles?", vroeg de man. "Wilt u er niet nog iets aan toevoegen?"

Ikkyu schreef toen twee maal achter elkaar: AANDACHT, AANDACHT.

"Nu," merkte de man geprikkeld op "ik zie werkelijk niet veel diepte of fijnzinnigheid in wat u daar hebt geschreven."

Daarop schreef Ikkyu hetzelfde woord drie keer achter elkaar: AANDACHT, AANDACHT, AANDACHT.

Half kwaad wilde de man weten: "Wat betekent dat woord AANDACHT trouwens?"

En Ikkyu antwoordde zachtmoedig: "AANDACHT betekent AANDACHT."

Philip Kapleau Roshi

► HANS STAPHORSIUS

Yoga in de Brug

Elke vrijdagmiddag komen de dames van de Creatieve groep bij elkaar in de Brug. Er worden veel mooie dingen gemaakt, maar af en toe komt een kleindochter een van de Creadames langs om een yogales te geven. Lekker ontspannend op de eigen stoel, in de crearuimte waar de tafels even opzij worden gezet. Daarna wordt er heerlijk aan yoga gedaan, waarna het creatieve proces weer wordt voortgezet.

Yoga in de crearuimte van de Brug. Foto: Hans Staphorius

Spelen

Deze zomer zag ik kort na elkaar een krantenbericht én bezocht ik een tentoonstelling over 'spelen'.

'Haagse klassenstrijd om een voetbalkooi' stond er boven het artikel op 19 juli.

Het blijkt om een conflict te gaan tussen 'oude bewoners' in een volkswijk en door hen zo genoemde 'yuppen' die in luxe appartementen zijn komen wonen met zicht op- en op gehoorsafstand van een voetbalkooi. "Als ik met een glas witte wijn op het balkon zit, hoor ik tik-tak-tak", aldus een appartementbewoner. U mag de wellicht meer Gooise dan Haagse tongval er zelf bij bedenken.

Een dag later bezocht ik de opening van de tentoonstelling 'Spelen in Nieuw-West' in het Van Eesterenpaviljoen.

Een mooi overzicht met foto's en verhalen van 'knikkeren, touwtje springen, hinkelen en stoepranden' toen er nog weinig verkeer was, tot de huidige voetbalkooien, zoals die er zijn gekomen, omdat er op straat niet meer te voetballen viel tussen al die geparkeerde auto's. Een mooi voorbeeld van zo'n kooi is die op het Confuciusplein, waar je bijvoorbeeld al zittend op het terras van Plato kunt genieten van jongens en meisjes die Messi willen zijn of Lieke Martens, wat natuurlijk gepaard gaat met knallen van ballen op de metalen doelen en veel geschreeuw, meestal van plezier en de spanning van een potje ballen.

We kunnen over dat lawaai wel moeilijk doen, maar laten we blij zijn dat niet ieder kind de ganse dag op z'n iPad zit.

En ja, zoals door een bewoner in het artikel wordt aangehaald, natuurlijk moet voorkomen en bestreden worden dat hangjongeren met rondscheurende scooters op zo'n voetbalplek drugs dealen in de late avonden.

Maar ontnem enthousiaste kinderen van tegenwoordig in de stad niet de mogelijkheid om te spelen, zoals dat vroeger werd gedaan, zij het op een andere manier en met andere ruimte.

Of zoek anders een appartement ver buiten de stad waar je niets hoort, maar..... dan niet klagen over de stilte asjeblieft.

RUUD VAN KOERT

Foto's: Ruud van Koert

Diabetesonderzoek (Persbericht)

Onderzoek naar de beste behandeling van klachten van de voeten bij diabetes

Samen met elf andere ziekenhuizen doet het VU Medisch Centrum onderzoek naar de beste behandeling van zenuwklachten in de voeten en onderbenen (pijn, tintelingen, een doof/vreemd gevoel) bij diabetes. De studie is momenteel al in volle gang, maar mensen met interesse kunnen zich nog steeds aanmelden voor deelname.

Als gevolg van diabetes, ontwikkelt ongeveer de helft van de patiënten zenuw schade in onderbenen en voeten. De schade veroorzaakt klachten als pijn, tintelingen, vreemde sensaties, het gevoel op watten te lopen, een verminderd evenwicht en gevoelloosheid. Deze zenuwklachten kunnen veel impact hebben op de kwaliteit van leven en in ernstigere gevallen leiden tot valpartijen, wonden en amputaties. Het is daarom belangrijk om te onderzoeken of we de klachten kunnen verminderen.

Twaalf ziekenhuizen in Nederland onderzoeken of een operatieve behandeling helpt bij het verminderen van de klachten en het voorkomen van wonden en amputaties. Mensen kunnen in de operatiegroep of in de controlegroep komen. In beide groepen worden er uitgebreide metingen gedaan aan de voeten.

Het VU Medisch Centrum zoekt nog steeds mensen met diabetes en klachten van de voeten en/of onderbenen. U kunt contact opnemen voor een uitgebreid onderzoek van de voeten en om te kijken of deelname gewenst is. Meer informatie over deelname aan de studie kunt u vinden op www.lastvanmijnvoeten.nl.

U kunt ook mailen naar decostudie@umcutrecht.nl.

► FRANS VAN DER FEEN

Oók geestelijke zorg in het Jan Bonga huis

Voor Roucelle Pelleboer, pastor van Amstelveen verzorgingshuis Jan Bonga, ging deze zomer een langgekoesterde wens in vervulling. Al van jongs af aan droomde ze ervan om in het buitenland te werken. Doordat haar echtgenoot een baan kreeg op Bonaire, is Roucelle daar inmiddels met man en dochtertjes heen verhuisd. Het betekende dat de geestelijk verzorger afscheid moest nemen van Jan Bonga, waar ze vijf jaar met hart en ziel en veel liefde voor de bewoners gewerkt had.

Omdat het huis – voorheen Tabitha – in de Geuzenveldse Jan Bongastraat van oorsprong een christelijk verzorgingshuis was, in 1972 opgericht, was er ook altijd een predikant aan verbonden.

Die voerde gesprekken met de bewoners, was betrokken bij allerlei activiteiten en organiseerde 's zondags een kerkdienst. Om de bewoners in de kerkzaal te krijgen, waren nogal wat kerkvrijwilligers in de weer. Later ook, om bewoners van dependances de Raak en de Beusemacker er naartoe en weer terug te brengen.

Vele jaren werd eens per maand de samenzang in de kerk begeleid door koperorkest Pro Rege. Op andere zondagen was er een koor of een zanger.

Vijf jaar geleden ging pastor Lia Romkes met pensioen en werd toen opgevolgd door Roucelle Pelleboer. Het is de bedoeling dat er ook nu weer een nieuwe geestelijk verzorger komt, want de bewoners komen graag naar de kerkdienst. Begin juni was er een farewell party, waar medewerkers en bewoners hun enorm grote waardering lieten blijken over de liefdevolle en geduldige manier waarop Roucelle met de bewoners van het Jan Bonga huis (o.a. jong dementerenden, ouderen met alzheimer, mensen met niet-aangeboren hersenletsel enz.) omging. Zij liet iedereen in zijn of haar waarde.

Toen corona kwam, konden de kerkdiensten niet plaatsvinden. Een aantal van de kerkvrijwilligers, inmiddels ook al bejaard, stopte met het werk. Daarna konden de kerkdiensten alleen nog voor de bewoners van het hoofgebouw plaatsvinden.

Wij maakten op 5 juni de voorlopig laatste dienst mee. Ook nu was er veel belangstelling. Medewerkers van de diverse afdelingen hadden de bewoners weer naar de zaal gebracht. Vaste gast was ook mevrouw Schrijver uit Sloterveer, inmiddels 95 jaar. Haar man had hier gewoond, maar was in 2019 overleden. Nog altijd komt ze hier en ziet daar telkens naar uit.

Aan het begin van de samenkomst begroette Roucelle alle aanwezigen één voor één hartelijk. Thema was 'Wie is Jezus?' Ze had daar een aantal bijzondere uitspraken in de bijbel van Hem in het programma gezet, zoals Ik ben het Brood des levens, Ik ben het Licht der wereld, Ik ben de goede Herder enz. We zongen met het EO-programma 'Nederland Zingt' een aantal liederen mee, zoals Jezus leeft in eeuwigheid, en Vrede zij u.

In de kerkzaal staat een mooie Paaskaars, door bewoners zelf versierd.

De pastor vertelde dat we via de bijbellesing God tot ons laten spreken. Uit Matteüs 16 las zij voor, dat Jezus aan zijn discipelen vraagt wie de mensen denken dat Hij is. "U bent de Messias, de Zoon van de levende God", antwoordde Simon Petrus.

Roucelle bedankte de verpleegkundigen, die de bewoners steeds naar de dienst begeleiden en twee van de laatste kerkvrijwilligers, die ook nu weer hielpen om de aanwezigen van koffie en koek te voorzien na de dienst.

We wensen Roucelle en haar gezin veel geluk op Bonaire, waar ze te zijner tijd ook weer pastoraal werk zal gaan doen. Hopelijk doet snel een opvolger zijn of haar intrede in het Jan Bonga huis.

► FRANS VAN DER FEEN

The Birds

Een jaar of tien geleden kwam het in de mode om in je (volks)tuin de vogels te gaan voeren met vogelpindakaas. Je kon ook vetballen ophangen (vooral een goede aanvulling in de winter), of strooivoer geven. Bij de Vogelbescherming kun je een houder kopen voor zo'n pindakaaspotje in de vorm van een vogelhuisje, heel leuk.

Al gauw echter bleek dat grotere vogels (Eksters, Kauwen, Halsbandparkieten) in een mum van tijd zo'n pindakaaspotje leeg aten. Wegjagen om de mezen voorrang te geven helpt meestal maar even.

Ha, pindakaas. Foto: Loes van der Feen

Handige lui verzinnen constructies van gaas rond het huisje om de grote vogels te weren. Later kwam er een 'omtraliede pindakaaspothouder' op de markt en ook iets dergelijks als voedersilo. Om de vogels nog meer te verwennen kwamen er ook meerdere smaken pindakaas, met meelwormen of stukjes noot of met bosvruchten...

We vinden het leuk als er Kool- en Pimpelmezen komen, ook wel de Grote bonte specht, die soms met zijn snavel tegen de tralies gaat tikken. Eksters en Kauwen kunnen er niet meer zo goed bij komen. Halsbandparkieten zijn zulke acrobaten dat ze er, ondersteboven hangend, toch van eten. Helaas komen daarvoor mezen niet meer aan bod.

Als we de parkieten weg willen jagen of het potje rechtzetten omdat ze het steeds omduwen, beginnen ze ons zelfs, al krijsend, te bedreigen, zodat we aan filmbeelden van Hitchcock gaan denken. Later zagen we dat die agressiviteit waarschijnlijk kwam doordat ze jongen hadden. We zagen een Halsbandparkiet die een jong voerde.

Het ziet er naar uit dat we de vogels maar weer voor zich zelf moeten laten zorgen.

Roucelle Pelleboer. Foto: Frans van der Feen

WAAR O WAAR?

Weet u waar bijgaande Street Art-schildering zich bevindt?

Oplossingen vóór 1 oktober a.s. naar:

redactiegaset@eigenwijks.nl t.a.v. Lous Akkerman

De Street Art-schildering in de vorige GaSet bevindt zich op het NUON-huisje in het parkje op de hoek van de Burg. Roëllstraat en de Dr. H. Colijnstraat.

Er was deze keer maar één inzending en deze was ook goed.

PRIJS De winnares is Charlotte Smit. Zij heeft het boek 'Groene tijden, slechte tijden (Gefladder deel 1)' inmiddels in haar brievenbus gekregen.

Foto: Lous Akkerman

► FRANS VAN DER FEEN

De Buurtbus, vervoer met een plus

Toen in 2016 het nog steeds onbegrijpelijke besluit werd genomen om de lus die bus 21 maakte door Nieuw-Geuzenveld op te heffen, is het initiatief genomen om een vorm van aanvullend vervoer in het leven te roepen.

Iedereen is welkom om lid te worden van de vereniging en kan via dat lidmaatschap gebruik maken van de Buurtbus. Voor € 10,67 bent u lid en kunt u 12 ritten boeken. Voor € 20,34 heeft u zelfs recht op 25 ritten. Naast de bijdrage van gebruikers, wordt de Buurtbus gefaciliteerd door Stichting Sportpark De Eendracht en ondernemers in de Tuinen van West. Helaas bleken er allerlei eisen gesteld te worden om mogelijke subsidies door de gemeente/GVB te ontvangen en zou het niet mogelijk zijn om de huidige vorm te hantieren als 'meer dan gewoon OV'. Wilt u vervoerd worden om boodschappen te doen, een bezoek te brengen of wat dan ook, laat het dan 24 uur van tevoren weten via telefoonnummer 06 41 16 51 73.

Momenteel is er een bus, die van stroom wordt voorzien door de laadpaal van Newmotion op de dienstwerf van Sportpark De Eendracht. Daar heeft uw redacteur zich voegd om zelf een rit met de bus te ervaren. Vaste hoofd-vrijwilliger is Minne Belger, ook wel bekend als de Nar van Amsterdam, regelmatig actief als verhalenverteller. Vorig jaar trad hij nog op als rattenvanger van Hamelen tijdens de Zonnewendeviering op de Fruittuin van West, waar hij de bezoekers vooging met zijn fluit.

Buurtbus met chauffeur Minne. Foto: Frans van der Feen

We rijden door de Tuinen van West en de chauffeur vertelt honderduit over de vele bijzondere ritten. Voor een koffieclub van senioren in Osdorp, om mensen naar ESAN te brengen, die er zelf niet zo makkelijk kunnen komen, met belangstellenden voor Dolly's zorgtuin.

De Buurtbus wordt ingezet om overgebleven voedsel van een online supermarkt op te halen. We rijden over de Osdorperweg (daar woont één van de vaste klantjes) en Minne rijdt een momenteel leegstaand terrein op. Hier is een nieuw project gepland: Surinaamse groenten kweken voor mensen uit Zuid-Oost. Die zouden dan vanuit Halfweg hierheen vervoerd moeten worden.

Minne begeleidt enkele ex-junkies en probeert een van hen zo ver te krijgen, dat ook hij te zijner tijd de bus zou kunnen rijden.

Zorgtuin Dollywood. Foto: Eric Ouburg

We doen ook nog een ander geheim in de Tuinen van West aan: Stadslandgoed Nieuw-West, aan de Lutkemeerweg, waar mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt werken als dagbesteding.

U ziet, de Buurtbus is niet zomaar een taxi, maar heeft een brede maatschappelijk-sociale functie. Via mond-tot-mondreclame ontstaan er nog steeds nieuwe mogelijkheden.

Een van de vaste passagiers van de Buurtbus – 'leden' moet ik eigenlijk zeggen, dat geeft de betrokkenheid aan van wie er gebruik van maakt – is Dolly Koning. Zij is mantelzorger van haar 99-jarige moeder en laat zich daar altijd naartoe brengen van Nieuw-Sloten naar Slotermeer.

Op 4 augustus heb ik haar opgezocht op de volkstuin van TIGENO. Ook al geen gewone volkstuin, maar een zorgtuin. Tijdens het gesprek bleek al gauw dat ik hier alwéér een geheim in de Tuinen van West heb ontdekt. In de volgende GaSet ga ik dat onthullen.

► NOORTJE DE GIER

OPROEP Samen voor het Lambertus Zijlplein 2

In een eerdere editie van de GaSet heeft u al kennis kunnen maken met 'Samen voor het Lambertus Zijlplein', een groep enthousiaste bewoners die in samenwerking met de gemeente en wijkpartners, zoals OBA, Bookstore Foundation/Pleinkamer, Buurtcampus Nieuw-West en Eigenwijks nadenkt over de toekomst van het plein. We zijn inmiddels ruim anderhalf jaar bezig en hebben, zoals u hieronder kunt lezen, al heel wat mooie dingen gerealiseerd. Maar we willen meer en zijn daarom op zoek naar mensen die onze groep willen komen versterken.

De afgelopen periode hebben we buurtbudget gewonnen voor het plaatsen van waterfonteinjes op het plein en is tijdens het Tulpfestival het plein opgefleurd met prachtige bloembakken. Ook hebben er leuke evenementen plaatsgevonden, zoals de kledjesmarkt tijdens Koningsdag, de jaarmarkt, het Pleinfestijn en de allereerste Groenroute Geuzenveld, wat zeker voor volgend jaar weer op de agenda staat. Voor een fijnere uitstraling en om hittestress tegen te gaan, hebben wij dit jaar via het buurtbudget een plan ingediend om een aantal bomen op het plein te plaatsen. In oktober kunt u hierop stemmen, dus zeker doen! Ook heeft er een schouw plaatsgevonden in samenwerking met de gemeente en wijkpartners en daar is een lijst met acties uit voortgekomen om het plein (nog) schoner en veiliger te maken.

Dit najaar staan er nog een aantal leuke dingen op de planning. Op zaterdag 16 september organiseren we van 10.00 tot 13.00 uur twee evenementen op het plein (start Pleinkamer). Het is die dag World Cleanup Day, een dag gericht op het opruimen van alle zwerfafval. Met zoveel mogelijk mensen willen we het Lambertus Zijlplein en directe omgeving flink schoonmaken. Na afloop is er koffie met iets lekkers. Aansluitend vieren we '750 jaar Amsterdam'. Bij een kopje koffie gaan we graag in gesprek met buurtbewoners over hun wensen voor de stad en Geuzenveld. Bij een verjaardag hoort natuurlijk een traktatie, maar dat blijft nog een verrassing. Gezellig als u zich bij ons aansluit! Daarnaast is er nog een Pleinfestijn in oktober en in december organiseren we een 'Midwinterfeest'.

Wij bruisen van de ideeën en onze wens is om over te gaan in "Samen voor Geuzenveld" om ons in te zetten voor de hele wijk. Daarom zijn we op zoek naar bewoners die zich willen inzetten voor een gezelliger, schoner, veiliger en groener Geuzenveld. We komen een keer per maand bij elkaar met de 'kerngroep' (de bewoners) en elke twee maanden met alle partners. Mocht je interesse hebben, dan kun je contact opnemen via samenvoorgeuzenveld@gmail.com. Wie geïnteresseerd is in onze activiteiten, kan de Facebookpagina "Samen voor het Lambertus Zijlplein" volgen.

► HANS STAPHORSIUS

Kleurrijke werken van Manola Sint Jago in de Brug

Op 8 juli, in de Ketu Koti maand, opende bij de Brug de tentoonstelling van kunstenaar Manola Sint Jago. Manola is afkomstig van Aruba en haar werken ademen de sfeer en de kleuren van de Caribische Eilanden.

Er is zeker ook een link met de geschiedenis van de slavernij en de afschaffing daarvan in haar werk terug te vinden. En het toeval wil dat de opening was op de dag na de val van het kabinet Rutte, over de vluchtelingenproblematiek. Het onderstaande gedicht van Manola, dat voorafgaande aan de opening werd voorgedragen door Agnes Herewood, een van de Surinaamse dames en oprichtster van de Creatieve groep van de Brug, geeft goed weer hoe de koppeling tussen het verleden en het heden nog altijd actueel is.

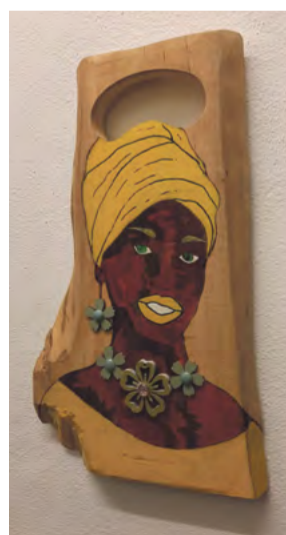
'Aan onze moedige vrouwen in de slavernij:

*Dappere vrouwen, dappere oma's,
dappere moeders, dappere dochters, dappere zussen,
dappere tantes, dappere nichtjes, dappere heldinnen.*

Het is onmogelijk om een voorstelling te maken van wat deze heldinnen hebben meegemaakt aan de hand van eigenaren. Ze hebben gevochten met alles wat ze in zich hadden om vrij te komen. Maar ook om te laten zien dat ze mensen waren en zijn die met respect behandeld moesten en moeten worden.

Foto's: Hans Staphorsius

De vernederingen, de verkrachtingen, de moorden, het werken totdat ze erbij neervielen, de pijn die ze voelden maar niet mochten uiten. Het verdriet dat ze hadden, maar dat ze niet mochten laten zien. De angst die alleen nog maar in de vermoeide ogen te zien was. De lege ogen, de dode ogen die alleen de dood konden zien aankomen en daar vaak ook naar verlangden.

Het was een nare periode in de geschiedenis die niet vergeten mag worden, wat er ook gebeurt.

Prachtige vrouwen die wij met respect moeten blijven herdenken en die nooit vergeten mogen worden.

Vandaag de dag bij elke Afrikaanse vluchteling die teruggeduwd wordt in zee en in het niets verdwijnt, schuilt ook deze geschiedenis. Mensen die vluchten voor een beter leven en niets achterlaten, want dat hadden ze ook niet. Met niets vertrokken en in het niets verdwenen. Dan ontikom ik er niet aan om te denken aan die...

*Dappere vrouwen, dappere oma's,
dappere moeders, dappere dochters, dappere zussen,
dappere tantes, dappere nichtjes, dappere heldinnen'.*

Mw. M.F. Sint Jago

De tentoonstelling is nog tot eind september in de Brug te zien, op de maandag, woensdag en vrijdag en op afspraak op de zaterdag, na een telefonische afspraak via nummer 0618087098. U bent van harte welkom om kennis te komen nemen van de prachtige kleurrijke tentoonstelling van de schilderijen, houten objecten en gedichten en verhalenbundels van Manola Sint Jago.

Wist u dat...

- > op zondag 19 november om 19.00 uur in De Meervaart op het Boekengala weer de uitreiking van de Publieksprijs Nieuw West 2023 plaats vindt? U kunt daar gratis bij aanwezig zijn als u uw stem heeft uitgebracht op wat naar uw mening de beste 3 verhalen zijn uit de zesde jaargang van de 'Nieuw West Side Stories', te koop bij boekhandel Meck & Holt, Tussenmeer 46, voor € 4,99. Onder de stemmers worden boekenbonnen verloot van € 200,-, € 100,-, € 50,- en € 25,-;
- > sinds 1 augustus alleen nog de stadspas met het groene ruitje geldig is?
- > u, als u geen museumkaart heeft, met deze stadspas in de meeste gevallen gratis toegang hebt tot een groot aantal musea, zoals het Van Gogh Museum, het Rijks- en het Stedelijk Museum, maar ook ons eigen Van Eesteren Paviljoen? Voor bijzondere tentoonstellingen kan een toeslag gerekend worden; op de buitenactiviteiten van het van Eesteren Paviljoen (b.v. bezoek museumwoning) krijgt men met de stadspas korting;
- > in buurthuis De Schakel (Paul Scholtenstraat 36-A) iedere dinsdagochtend Bakkerij De Eenvoud een bakoven stookt, waar buurtbewoners hun eigen broodjes, pizza's enz. kunnen bakken;
- > de regenboogvlag van de Queer & Pride Amsterdam afgelopen juli aan de Sloterplas al binnen 48 uur gestolen was? En dat de organisatie samen met het stadsdeel de dag er na al weer een nieuwe vlag had opgehangen? "Onaanvaardbaar natuurlijk, maar we hadden al wat extra vlaggen gekocht...", schreef de organisatie op Instagram;
- > kunstwerk 'de Geuzenpoort' in het Eendrachtspark eind september officieel onthuld wordt?
- > zomerstorm Poly de zwaarste ooit was in Amsterdam? Er zijn in Amsterdam heel veel bomen omgewaaid en we doen nog navraag hoeveel daarvan in Stadsdeel Nieuw West stonden. Als we daar bericht over hebben ontvangen, vermelden we het aantal in de volgende GaSet.

► JOKE DE JONG

GASET PORTRET

Naam: Wouter Dolmans
Wijk: Geuzenveld/Slotermeer

Kun je wat over jezelf vertellen? Doordat mijn ouders tropenarts waren in Tanzania, ben ik samen met mijn oudere broer en zus in Afrika opgegroeid. Eerst woonden wij in een kleine plaats bij het Victoriameer, later in Dar es Salaam. Ik speelde altijd buiten; was dingen aan het ontdekken in de natuur. Leesboeken waren er nauwelijks en TV en radio hadden we niet. Op mijn elfde, definitief terug in Nederland, was het wonen in de stad – Nijmegen – wel even wennen. Na de middelbare school heb ik culturele antropologie gestudeerd en de toneelschool gevolgd. Nu woon ik in Amsterdam-Oost met mijn Engelse vrouw en twee kinderen en werk ik bijna 23 jaar voor Gemeente Amsterdam.

Je werkt in De Natureluur, hoe is dat gekomen? Na diverse andere functies (o.a. coördinator Wijkweb Geuzenveld en aanjager bewonersinitiatieven) werk ik sinds eind 2011 voor natuurspeelplaats De Natureluur. De gemeente had mij eerst gevraagd om als kwartiermaker de opening van De Natureluur en zes maanden het beheer te doen. Toen bleek dat het erg goed liep, werd ik volledig aangesteld voor de organisatie van de activiteiten, het beheer en onderhoud. Veel mocht ik zelf bepalen en organiseren. Daarbij kwam het improviseren en acteren van de toneelopleiding goed van pas.

Ik deed dit natuurlijk niet alleen, maar samen met de mensen van de heemtuin, de kinderboerderij en veel Natureluurvrijwilligers. En niet te vergeten sinds 2019 met de mensen van Stichting De Natuurkamer, die vanaf 1 september het werk hier gaan voortzetten en nog steeds hulp kunnen gebruiken van buurtbewoners.

Je stopt per 1 september! Hoe voelt dat? Dubbel. De sfeer is hier heel mooi. We 'kweken' hier natuurbeschermers van de toekomst: kinderen al jong enthousiast maken voor natuur, gezonde leefstijl en duurzaamheid. Vooral de inzet en betrokkenheid van buurtbewoners en overige mensen is fantastisch. Ik ben echt trots op wat we met elkaar bereikt hebben. Het is ook belastend, zowel fysiek als mentaal. Als ik niet achter de laptop zit (voor de planning en het regelen van de activiteiten)

Wouter druk aan het werk. Foto: Massoud Memar

sjouw, til, ren ik of lig ik op de grond – bijvoorbeeld om een kampvuur aan te blazen – in weer en wind. Afgelopen jaren was ik op veel piekmomenten zes of zeven dagen per week hier aanwezig. Mijn kinderen waren hier vroeger letterlijk 'kind aan huis'. "Je werkt op de prachtigste plek van Amsterdam", zeiden mensen vaak tegen mij. Dat is ook zo, maar de klanten blijven komen, soms zelfs van ver weg; het houdt nooit op.

Ga je De Natureluur missen? 100% zeker, maar de tijd is er rijp voor. Als je langere tijd ergens werkt, word je steeds geassocieerd met die plek. Er zijn meer mensen die mij hier gedag zeggen en herkennen dan in mijn eigen woonwijk. Mijn leeftijd speelt ook een rol: als ik van baan wil veranderen moet ik dat nu doen. Met de Natuurkamer heb ik de laatste 4,5 jaar mogen werken, dat was óók een heel mooie fase. Zij doen het enorm goed. Ik hoop een leuke, nieuwe werkplek te vinden die ook 'in het groen' is.

Wil je nog iets zeggen tegen de lezers? Betrokken bewoners maken deze plek tot wat hij is. Ik heb daar veel respect voor. Allemaal bedankt!

Bruisend festivalweekend rond de Sloterplas

Op **zaterdag 16 september** en **zondag 17 september** is het twee dagen feest aan de Sloterplas in Amsterdam Nieuw-West, waar te genieten valt van bijzondere optredens, heerlijk eten, sportactiviteiten en een gezellige sfeer. Twee festivals die elkaar perfect aanvullen. 16 september vindt het *Sloterplas Art Festival* plaats bij de Buurtwerkplaats Noorderhof naast het Sloterparkbad. Een intiem festival met veel aandacht voor lokale culturele initiatieven en de uitreiking van de jaarlijkse New WeSter cultuurprijs. Deze prijs wordt uitgereikt door

Djembeworkshop tijdens het Sloterplas Art Festival Foto: Ad van Dam

bestuurder Kunst en Cultuur, -Sandra Doevendans, aan een bijzonder cultureel initiatief in Amsterdam Nieuw-West. 17 september is het de beurt aan het *Sloterplas Festival*, aan de waterkant bij Winkelcentrum Osdorpplein, met meerdere podia en eetkraampjes. Muziek en straattheater voeren de boventoon in de programmering, waar zowel lokale talenten, als internationale acts te bewonderen zijn. Daarnaast presenteren verschillende sportorganisaties zich op een grote sportmarkt.

Sloterplas Art Festival

Dit jaar viert het Sloterplas Art Festival haar derde lustrum. Wat 15 jaar geleden begon als een buurt-initiatief, is inmiddels uitgegroeid tot een publieksevenement aan de Sloterplas. Het thema dit jaar is *ginguette*, (spreek uit 'kinjet'). Ginguettes ontstonden in de 18e eeuw in Frankrijk en zijn populaire terrasjes en barretjes in een buitenwijk van een grote stad aan een rivier of plas. Nu nog steeds populair in steden zoals Parijs en Brussel. Dit jaar volgt Amsterdam! In een intieme, zomerse sfeer vinden kleinschalige optredens plaats aan de Sloterplas, onder het genot van een drankje en een hapje, waarbij het gaat om met elkaar te genieten en anderen te ontmoeten. Tijdens dit lustrum verwelkomen we oude bekenden en ontvangen we verrassende nieuwe artiesten. Het festival wordt afgesloten

met een swingende band op het grote podium, waarna bij het kampvuur genoten kan worden van het optreden van een singer-songwriter. Het Sloterplas Art Festival opent de poort van de Buurtwerkplaats om 17.00 uur en sluit deze om 22.00 uur. Iedereen is welkom bij *Ginguette aan de Sloterplas!* Binnenkort meer informatie op www.creamclub.nl.

Sloterplas Festival

Het Sloterplas Festival is een combinatie van cultuur, culinair genieten en zelf meedoen. Het festival presenteert al 14 jaar een gevarieerd muzikaal programma met lokale talenten en een topniveau aan internationale en nationale artiesten. Alle acts sluiten aan bij de identiteit van de buurt: we zoeken naar artiesten die verschillende (muziek)culturen mengen tot een nieuwe standaard. Daarnaast zorgt het voor vernieuwende spraakmakende straattheateracts en bieden we een podium aan lokale theaterproducties en -installaties. Verschillende creatieve workshops, een sportmarkt en de youthspot, speciaal voor jongeren, zullen het programma compleet maken. Meer informatie op www.sloterplasfestival.com.

Beide festivals zijn gratis te bezoeken en bieden een programma voor iedereen in Amsterdam Nieuw-West en voor iedereen die op een leuke manier met Nieuw-West wil kennismaken.

COLOFON

GaSet is een uitgave voor en door bewoners van de buurten in Geuzenveld en Slotermeer (Stadsdeel Nieuw-West).

Redactie Lous Akkerman, Christiane Baethcke, Frans van der Feen, Marjori Hong, Joke de Jong, Ruud van Koert, Thea Schaafsma, Hans Staphorsius, Henriëtte de Willigen

Columnisten Hans Staphorsius en Ruud van Koert

Fotograaf Massoud Memar

Met bijdragen van Ad van Dam, Evelien Timmermans, Noortje de Gier, Wendela Gronthoud (ESAN)

Ontwerp Stephan de Smet

Drukker Flevodruk Harlingen

Verspreiding Door Verspreidingen

Oplage 22.000 exemplaren

Voor informatie en kopij

Stichting Eigenwijks, Het Pluspunt, Albardakade 7, 1067 DD Amsterdam
Telefoon 020-6112083

Lezersbijdragen (lieft maximaal 400 woorden) en oproepjes (lieft maximaal 300 woorden) zijn altijd welkom. De redactie behoudt zich het recht voor om de stukken aan te passen en in te korten. Aanleveren kopij, oproepjes en bijdragen voor het volgende nummer via redactiegaset@eigenwijks.nl uiterlijk op **woensdag 15 november 2023 om 12 uur**.

Alle rechten voorbehouden. Aan de op deze pagina's gepresenteerde informatie kunnen geen rechten worden ontleend. Niets van deze pagina's mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem/hen op te treden.